

JUCHA KONSTRUKCJE
Pracownia Projektowa
Igor Jucha
ul. Szmaragdowa 15
75-016 Skwierzynka
tel. 696 602 103
email: juchaigor@wp.pl

PROJEKT TECHNICZNY

INWESTOR		Gmina Miasto Koszalin Zarząd Budynków Mieszkalnych ul. Połczyńska 24 75-815 Koszalin			
NAZWA ZAMIERZENIA BUDOWLANEGO		Przebudowa budynku mieszkalnego wielorodzinnego			
ADRES I KATEGORIA OBIEKTU BUDOWLANEGO		ul. Niepodległości 1 75-350 Koszalin Kategoria obiektu budowlanego: XIII			
POZOSTAŁE DANE ADRESOWE		Identyfikator działek: 326101_1.0020.155 dz. nr 155 obr.0020			
ZESPÓŁ AUTORSKI	IMIĘ I NAZWISKO	ZESPÓŁ AUTORSKI	IMIĘ I NAZWISKO	ZESPÓŁ AUTORSKI	PODPIS
Projektant	mgr inż. Igor Jucha	do projektowania bez ograniczeń w specjalności konstrukcyjno-budowlanej ZAP/0134/PBKb/23 ZAP/BO/0061/24	Konstrukcja	29.06.2026 r	

Spis treści projektu technicznego

I. Część opisowa

1. Rozwiązania konstrukcyjne
2. Geotechniczne warunki i sposób posadowienia obiektu
3. Rozwiązania konstrukcyjno-materiałowe wewnętrznych i zewnętrznych przegród budowlanych
4. Podstawowe parametry technologiczne oraz współzależności urządzeń i wyposażenia związanego z przeznaczeniem obiektu i jego rozwiązaniami budowlanymi
5. Rozwiązania elementów wyposażenia budowlano instalacyjnego zapewniających użytkowanie budowlanego zgodnie z przeznaczeniem, tj. instalacji i urządzeń budowlanych:
 - a) Wentylacji grawitacyjnej, grawitacyjnej wspomaganej i mechanicznej,
 - b) Wodociągowych i kanalizacyjnych,
 - c) Elektroenergetycznych

II. Część rysunkowa

KONSTRUKCJA

K/1 Rzut parteru

10

1.0 Rozwiązania konstrukcyjne

1.1 Podstawa opracowania i założenia do obliczeń konstrukcji

o PN-EN 1990: 2004 (Ap1)	Eurokod 0: Podstawy projektowania konstrukcji.
PN-EN 1991-1-1: 2004	Eurokod 1: Oddziaływania na konstrukcje.
Część 1-1: Oddziaływania ogólne. Ciężar objętościowy.
o PN-EN 1991-1-3: 2005	Eurokod 1: Oddziaływania na konstrukcje.
Część 1-3: Oddziaływania ogólne - obciążenie śniegiem.
o PN-EN 1991-1-4: 2008	Eurokod 1: Oddziaływania na konstrukcje.
Część 1-4: Oddziaływania ogólne - oddziaływania wiatru.
o PN-EN 1992: 2008	Eurokod 2: Projektowanie konstrukcji z betonu.
o PN-EN 1996: 2010	Eurokod 6: Projektowanie konstrukcji murowych.
o PN-EN 338: 2011	Drewno konstrukcyjne, klasy wytrzymałości.

1.2 Zastosowane schematy konstrukcyjne (statyczne)

Nadproża strunobetonowe prefabrykowane o schemacie belki jedno przęsłowej wolnopodpartej na każdej z podpór.

1.3 Szczegółowe rozwiązania konstrukcyjne

Nadproża prefabrykowane strunobetonowe

W istniejącej ścianie murowanej wykonać otwór drzwiowy o projektowanych wymiarach, poprzedzając roboty montażem nadproża. Przed przystąpieniem do wykuwania otworu, należy tymczasowo podeprzeć konstrukcję nad planowanym otworem, np. przy użyciu stempli budowlanych i bali rozporowych. Następnie wykonać wymianę muru na nadproże prefabrykowane strunobetonowe.

Nadproże SBN 72/120 l=150 cm osadzić na warstwie zaprawy cementowo-wapiennej, z zachowaniem min. 15 cm oparcia z każdej strony otworu. Po jego ułożeniu pozostawić do związania na min. 24–48 godzin, po czym przystąpić do ostrożnego wybicia otworu pod drzwi.

Wykucie wykonać mechanicznie lub ręcznie, bez naruszania sąsiadujących elementów konstrukcyjnych. Powierzchnie przecięcia wyrównać i oczyścić z luźnych fragmentów muru. W razie potrzeby otwór wykończyć zaprawą wyrównującą i przygotować do osadzenia ościeżnicy drzwiowej.

Prace prowadzić przy zachowaniu zasad bezpieczeństwa konstrukcji oraz w temperaturze dodatniej, min. +5°C. Nadproża muszą być dobrane pod względem nośności zgodnie z aktualnymi normami i obciążeniami użytkowymi.

UWAGA:

ELEMENTY NIEOPISANE W PROJEKCIE WYKONAĆ ZGODNIE ZE SZTUKĄ BUDOWLANĄ ORAZ OBOWIAZUJĄCYMI NORMAMI BUDOWLANYMI.

2.0 Geotechniczne warunki i sposób posadowienia obiektu

Inwestycja nie obejmuje prac fundamentowych.

3.0 Rozwiązania konstrukcyjno-materiałowe wewnętrznych i zewnętrznych przegród budowlanych

Wszystkie elementy zaprojektowano w technologii tradycyjnej z ogólnie dostępnych materiałów budowlanych.

3.1 Wykończenie przegród wewnętrznych

Skuć luźne, odparzone lub zawilgocone tynki w ich miejsce wykonać tynki cementowo-wapienne kat.III.

Ściany wewnętrzne murowane po wykonaniu instalacji wykonać jako mokre cementowo-wapienne kat. III, tynkowane w technologii gipsu natryskowego, stosując listwy prowadzące w celu uzyskania płaszczyzn. Narożniki wypukłe wzmocnione listwami kątowymi.

W strefach zawilgoconych i w miejscach odparzonych tynków istniejących, przewiduje się wykonanie systemowej wyprawy renowacyjnej (np. w technologii Remmers). Proces technologiczny obejmuje:

- Skucie starych, zdegradowanych tynków do pełnej wysokości zawilgocenia (z zapasem ok. 50-80 cm powyżej widocznej granicy).
- Oczyszczenie mechaniczne podłoża i usunięcie luźnych fragmentów oraz wyczyszczenie spoin muru.
- Wykonanie obrzutki (szprycu) pełniącej funkcję warstwy szepnej.
- Aplikację warstwy tynku renowacyjnego o wysokiej porowatości, umożliwiającej akumulację soli i dyfuzję pary wodnej, zgodnie z kartą techniczną producenta systemu.

Ściany i sufity malować farbą podkładową na biało. Podłoże przed malowaniem oraz wyłożeniem glazury zabezpieczyć środkiem gruntującym. Całość wykończyć dwa razy farbą emulsyjną w kolorze białym półmatowym.

Malować w temperaturze +5° do 30°.

Uwaga: Prezentowana technologia nie dotyczy łazienek i innych tzw. pomieszczeń o zwiększonej wilgotności.

Należy obrobić ścianę i pomalować po montażu platformy dla osób niepełnosprawnych.

3.1.1 Wykończenie ścian pomieszczeń mokrych:

Ściany w kuchni

Zaleca się nad ciągiem technologicznym przewidzieć pas 60cm glazury . Pozostałe płaszczyzny tynkować gipsem natryskowym. Ostatecznie ściany pomalować farbą emulsyjną.

Jest to farba emulsyjna do kuchni i łazienek, odporna na wilgoć. Sposób stosowania zgodny z zaleceniami producenta.

Łazienki

Na ścianach należy przewidzieć glazurę do wysokości 210cm. Pozostałe płaszczyzny ścian oraz stropy tynkować gipsem natryskowym.

Powierzchnie pomalować farbą emulsyjną odporną na wilgoć, farbą przeznaczoną do WC i łazienek.

Sposób stosowania zgodny z zaleceniami producenta.

3.2 Posadzki oraz izolacje

3.2.1 Wykończenie posadzek

Posadzki w budynku konstruować zgodnie z warstwami umieszczonymi na rysunkach przekrojów. Bezwzględnie wykonać dylatację obwodową posadzek.

Prace należy rozpocząć od całkowitego demontażu istniejących warstw wykończeniowych podłóg, obejmujących panele drewniane, wykładziny PVC oraz okładziny ceramiczne. Po usunięciu posadzek należy oczyścić podłoże z pozostałości klejów i innych zanieczyszczeń, a wszystkie materiały rozbiórkowe wywieźć oraz zutylizować zgodnie z obowiązującymi przepisami. Następnie należy rozebrać istniejące deskowanie stropu aż do pełnego odstąpienia drewnianych belek stropowych.

Po odkryciu konstrukcji nośnej konieczne jest przeprowadzenie szczegółowej oceny stanu technicznego belek stropowych. Należy zwrócić uwagę na ewentualne ślady korozji biologicznej, zagrzybienia, uszkodzenia mechaniczne, nadmierne ugięcia oraz pęknięcia drewna. Wszelkie nieprawidłowości wymagają zgłoszenia projektantowi lub nadzorowi technicznemu przed kontynuowaniem robót. Oczyszczone elementy konstrukcyjne należy odpylić i zabezpieczyć preparatem o właściwościach biobójczych oraz ogniochronnych. W przypadku stwierdzenia nierówności konstrukcji dopuszcza się wyrównanie poziomu belek poprzez zastosowanie obustronnych nakładek z odpowiednio dobranych kantówek lub desek.

Nowe poszycie stropu należy wykonać jako konstrukcję dwuwarstwową, zapewniającą odpowiednią sztywność całego układu oraz ograniczenie ugięć, co ma zasadnicze znaczenie dla trwałości późniejszych warstw wykończeniowych. Każda z warstw powinna zostać wykonana z płyt konstrukcyjnych o grubości nie mniejszej niż 18 mm, przy czym łączna grubość poszycia nie powinna być mniejsza niż 36 mm. W pomieszczeniach suchych dopuszcza się zastosowanie płyt OSB/3 lub MFP, natomiast w pomieszczeniach narażonych na okresowe zawilgocenie, takich jak kuchnia i łazienka, zaleca się stosowanie wyłącznie płyt MFP, charakteryzujących się większą odpornością na działanie wilgoci, lepszą stabilnością wymiarową oraz jednorodną strukturą materiału.

Płyty należy układać z zachowaniem przesunięcia styków pomiędzy kolejnymi warstwami, tak aby połączenia warstwy górnej nie pokrywały się z połączeniami warstwy dolnej. Zaleca się przesunięcie krawędzi o co najmniej połowę długości płyty. Między sąsiadującymi płytami należy pozostawić szczeliny dylatacyjne o szerokości około 3 mm, natomiast przy ścianach wykonać dylatację obwodową o szerokości minimum 10 mm, wypełnioną taśmą z pianki dylatacyjnej. Pierwszą warstwę płyt należy zamocować mechanicznie do belek stropowych za pomocą wkrętów do drewna. Drugą warstwę należy układać z przesunięciem względem pierwszej, na warstwie elastycznego kleju poliuretanowego ograniczającego możliwość powstawania skrzypienia konstrukcji, a następnie skrócić z warstwą dolną wkrętami rozmieszczonymi w rozstawie około 15–20 cm, unikając jednocześnie ich kotwienia bezpośrednio w belkach stropowych.

W pomieszczeniach mokrych, takich jak kuchnia i łazienka, należy uwzględnić naturalną pracę konstrukcji drewnianej. Bezpośrednie przyklejenie okładziny ceramicznej do płyt drewnopochodnych prowadzi do powstawania naprężeń skutkujących pękaniem spoin oraz odspajaniem płytek. Z tego względu wymagane jest wykonanie odpowiedniego systemu odsprężającego oraz kompletnej izolacji przeciwwilgociowej.

Przed rozpoczęciem dalszych prac powierzchnię płyt MFP należy przeszliować papierem ściernym o grubym uziarnieniu w celu zwiększenia przyczepności kolejnych warstw, a następnie dokładnie odkurzyć. Na przygotowane podłoże należy nanieść grunt przeznaczony do podłoży niechłonnych, zawierający dodatek piasku kwarcowego, zapewniający właściwe związanie z powierzchnią płyt.

Po wyschnięciu gruntu należy wykonać warstwę wzmacniającą z elastycznej zaprawy klejowej klasy co najmniej C2 S1, w którą należy wtopić siatkę z włókna szklanego o gramaturze nie mniejszej niż 145–160 g/m², zachowując zakłady o szerokości minimum 10 cm. Powierzchnię należy wyrównać do uzyskania jednolitej warstwy. Rozwiązaniem korzystniejszym technicznie jest zastosowanie systemowej maty odsprężająco-kompensacyjnej, przeznaczonej do podłoży drewnianych, która skutecznie ogranicza przenoszenie odkształceń konstrukcji na okładzinę ceramiczną.

W miejscach szczególnie narażonych na przenikanie wilgoci, takich jak styki ścian z podłogą oraz przejścia instalacyjne, należy zastosować systemowe taśmy i mankiety uszczelniające, zatopione w pierwszej warstwie izolacji przeciwwilgociowej. Następnie należy wykonać podpłytkową hydroizolację z płynnej folii, nakładając co najmniej dwie warstwy zgodnie z technologią producenta. Izolację należy wywinąć na ściany na wysokość minimum 10 cm w pomieszczeniach kuchennych oraz minimum 15 cm w łazienkach, natomiast w strefach bezpośrednio narażonych na działanie wody, takich jak kabiny prysznicowe i okolice wanien, do wysokości nie mniejszej niż 2,0 m.

3.2.1.1 Płytki gresowe

Okładzinę ceramiczną należy mocować wyłącznie przy użyciu wysokoelastycznych klejów odkształcalnych klasy C2TE S1, a w przypadku płytek wielkoformatowych klasy S2. Klej należy nanosić metodą kombinowaną, zarówno na podłoże, jak i cienką warstwą na spodnią powierzchnię płytki, zapewniając pełne podparcie okładziny i eliminując powstawanie pustek powietrznych.

Do spoinowania należy stosować elastyczne zaprawy cementowe lub fugi epoksydowe, natomiast wszystkie naroża wewnętrzne, połączenia podłogi ze ścianą oraz szczeliny dylatacyjne należy wypełnić wyłącznie elastycznym silikonem sanitarnym. Zastosowanie sztywnych fug mineralnych w tych miejscach jest niezgodne z zasadami sztuki budowlanej i prowadzi do ich przedwczesnego spękania oraz utraty szczelności.

Płytki gresowe układać na mokro, z zachowaniem równych odstępów, stosując krzyżyki dystansowe. W przypadku okładzin w pomieszczeniach o podwyższonej wilgotności, takich jak kuchnia, łazienki i WC, należy szczególną uwagę zwrócić na fugowanie. Do tego celu używać fugi odpornych na wilgoć, o klasie odporności min. CG2, dostosowanej do płytek gresowych.

Po ułożeniu płytek, przeprowadzić fugowanie, używając fugi do płytek odpornych na działanie wilgoci (np. fuga epoksydowa lub cementowa z dodatkiem środka hydrofobowego). Po utwardzeniu fugi, usunąć nadmiar kleju i fugi, a powierzchnię płytek wyczyścić na mokro.

Okładzina z płytek gresowych powinna być wykonana zgodnie z normą PN-EN 14411, w klasie odporności na ścieranie min. PEI 4. Płytki gresowe powinny charakteryzować się niską chłonnością wody, aby zapewnić trwałość okładziny w warunkach wysokiej wilgotności.

Prace należy prowadzić w temperaturze od +5°C do +30°C, przy odpowiedniej wentylacji pomieszczenia. Podłoże przed rozpoczęciem montażu powinno mieć wilgotność nie większą niż 2%.

3.2.1.2 Wykładzina PCV

Na przygotowanym, suchym i Jeśli podłoże wykazuje nierówności, należy wykonać szpachlowanie masą wyrównującą, aby uzyskać odpowiednią gładkość powierzchni (max. 2–3 mm).

Następnie ułożyć wykładzinę PCV (homogeniczną lub heterogeniczną, w zależności od przeznaczenia) o grubości 2–3 mm, w rolkach lub płytkach. Wykładzina powinna mieć klasę ścieralności min. T, a jej odporność na ścieranie i zużycie – klasa 22.

Wykładzinę należy przykleić do podłoża klejem dyspersyjnym (do pomieszczeń o standardowym obciążeniu) lub klejem kontaktowym (w przypadku pomieszczeń o zwiększonej wilgotności). Klej nakładać zgodnie z zaleceniami producenta, a następnie pozostawić wykładzinę do przylegania.

Po ułożeniu wykładziny należy dociąć jej krawędzie do ścian i wykonać zgrzewy spoin (w przypadku wykładzin spawanych). W miejscach styku z ścianami, podłogami lub innymi elementami montażowymi należy zamontować listwy cokołowe lub wywinąć wykładzinę wzdłuż ścian.

Wykładzina powinna być układana w pomieszczeniach o temperaturze min. +15°C. Prace należy wykonywać na suchym podłożu o wilgotności nie przekraczającej 2%.

3.3. Stolarka okienna i drzwiowa

Uwaga: Po wykonaniu stanu surowego dokonać faktycznego obmiaru otworów okiennych i drzwiowych. W zestawieniu stolarki wymiary podano w świetle otworów i należy przyjąć luz montażowy (zaleca się stosować luz od 2 do 3cm po obwodzie pomiędzy wymiarem w świetle ościeża i ościeżnicy okna). Kształt oraz funkcję okien zachować bez zmian – zgodnie ze stanem faktycznym i zdjęciem podanym poniżej.

Stolarka okienna PCV

W pomieszczeniach mieszkalnych zastosowano stolarkę z PCV trzyszybową z profilem okiennym 5-komorowym o współczynniku przenikania ciepła $U=0,9$ W/m²K. W ramach okien stosować nawiewniki.

Dodatkowo w celu prawidłowej wentylacji pomieszczeń stosować okucia umożliwiające czasowe rozszczelnienie okien oraz możliwość otwarcia nawiewników.

Drzwi wewnętrzne

Montaż drzwi wewnętrznych z ościeżnicą regulowaną. Drzwi bezprogowe. Skrzydła do łazienki i WC wykonane z płyty wiórowej MDF, z podcięciem wentylacyjnym zgodnym z §93 ust. 2 Warunków Technicznych (Dz.U. 2019 poz. 1065) – minimalne pole przekroju 220 cm². Szerokość w świetle przejścia: 90 cm. Skrzydła odporne na wilgoć, przeznaczone do pomieszczeń o podwyższonej wilgotności.

Drzwi do pozostałych pomieszczeń oraz drzwi prowadzące na klatkę schodową wykonane z płyty wiórowej i HDF, o szerokości w świetle przejścia 100 cm.

Wszystkie drzwi zgodne z obowiązującymi normami PN-EN 14351-2 oraz PN-EN 12519. Montaż zgodnie z wytycznymi producenta, z zachowaniem prawidłowego osadzenia, pionu i poziomu. Kierunki otwierania drzwi zgodne z projektem architektonicznym (prawe/lewe), wyposażone w komplet okuć (zawiasy, zamek, klamka). Wykończenie powierzchni: lakierowane, foliowane lub CPL – zgodnie z dokumentacją projektową

Uwaga: *Przed przystąpieniem do produkcji bezwzględnie należy potwierdzić wymiary otworów.*

3.4. Wykończenie wnętrza

Ściany i ścianki wewnętrzne murowane

Całość pomalowana dwa razy farbą emulsyjną. Programowo powierzchnie nie malowane założono w pasie kuchennej glazury i w łazience.

Stropy

Istniejące warstwy stropu zerwać do deskowania. Całość desek zabezpieczyć preparatem biobójczym typu jak np. FOBOS4.

Strop podwieszany wykonać na ruszcie aluminiowym z profili nośnych o minimalnym przekroju 80 mm, mocowanym do stropu za pomocą wieszaków systemowych zapewniających wypoziomowanie konstrukcji, z wypełnieniem przestrzeni międzyprofilowej niepalną wełną mineralną grubości 50 mm o klasie reakcji na ogień A1, poszycie dwuwarstwowe z płyt gipsowo-kartonowych typ A GKB ora GKBI (łazienki) grubości 1 × 12,5 mm mocowanych z przesunięciem spoin, spoinowanie taśmą zbrojącą i masą szpachlową, całość powierzchni wykończona gładzią szpachlową klasy Q3/Q4, przeszlifowana i pomalowana dwukrotnie farbą emulsyjną. Dodatkowo na stropie należy zastosować folię PE (polietylenową)

Podłogi.

Wykonane zgodnie z rys. przekroju. Wszystkie posadzki zatarte na gładko należy traktować jako gotowe podłoże pod terakotę oraz wykładzinę PCV

3.5 Ścianki działowe

Ścianki działowe wykonać w systemie suchej zabudowy z użyciem płyt gipsowo-kartonowych na ruszcie stalowym, zgodnie z technologią producenta. Konstrukcję nośną wykonać z profili stalowych CW i UW o grubości min. 0,6 mm, mocowanych do posadzki i stropu za pomocą kołków rozporowych, z zastosowaniem taśmy akustycznej pod profilami poziomymi. Rozstaw profili pionowych CW co 60 cm, z dodatkowym wzmocnieniem w miejscach mocowania armatury, szafek lub drzwi.

Do konstrukcji mocować płyty gipsowo-kartonowe gr. 12,5 mm, jednostronnie (szacht techniczny) oraz obustronnie (ścianki działowe). Styk płyt montować mijankowo, łączenia szpachlować masą szpachlową, zatapiając taśmę zbrojącą. Po wyschnięciu przeszlifować, zagruntować i przygotować pod malowanie lub inne wykończenie.

Przestrzeń wewnątrz ściany wypełnić wełną mineralną (np. gr. 50–75 mm) w celu poprawy izolacyjności akustycznej i termicznej (tyczy się ścianek działowych).

Całość wykonać zgodnie z normą PN-EN 14195 oraz zaleceniami systemowymi. Prace prowadzić w temperaturze min. +5°C, przy wilgotności względnej powietrza poniżej 70%.

4.0 Podstawowe parametry technologiczne oraz współzależności urządzeń i wyposażenia związanego z przeznaczeniem obiektu i jego rozwiązaniami budowlanymi.

Nie dotyczy.

5.0 Rozwiązania elementów wyposażenia budowlano-instalacyjnego zapewniających użytkowanie obiektu budowlanego zgodnie z przeznaczeniem, tj. instalacji i urządzeń budowlanych:

5.1 Wentylacji grawitacyjna

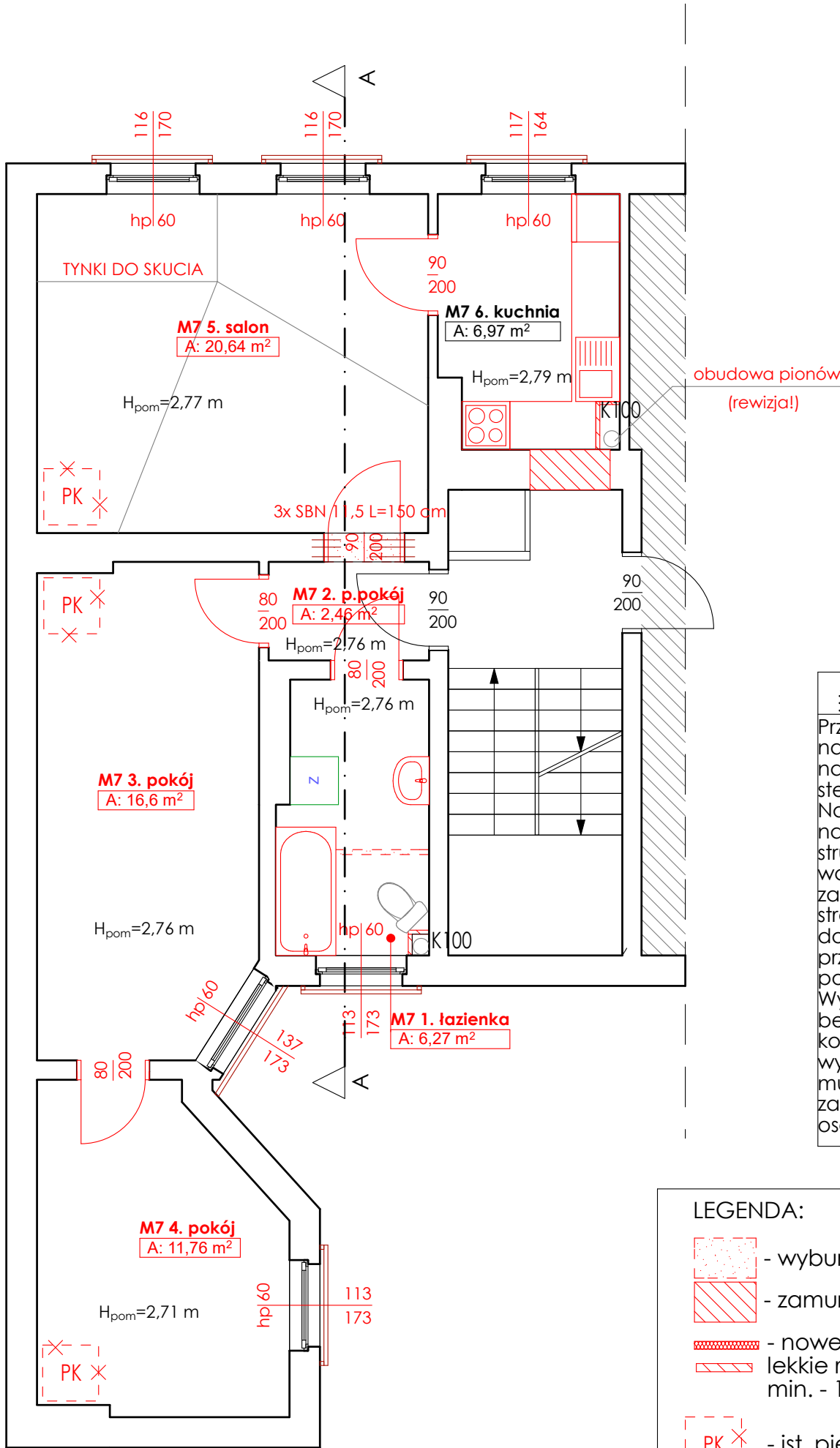
Zgodnie z projektem technicznym z zakresu branży sanitarnej

5.2 Wodociągowych i kanalizacyjnych.

Zgodnie z projektem technicznym z zakresu branży sanitarnej

5.3 Elektroenergetycznych,

Zgodnie z projektem technicznym z zakresu branży elektroenergetycznej.

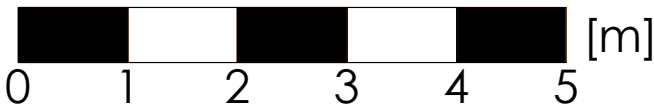
3xSBN 11,5 150 cm - nadproża strunobetonowe

Przed przystąpieniem do wykonywania otworu, należy tymczasowo podeprzeć konstrukcję nad planowanym otworem, np. przy użyciu stempli budowlanych i bali rozporowych. Następnie wykonać wymianę muru na nadproże prefabrykowane strunobetonowe. Nadproże osadzić na warstwie zaprawy cementowo-wapiennej, z zachowaniem min. 15 cm oparcia z każdej strony otworu. Po jego ułożeniu pozostawić do związania na min. 24-48 godzin, po czym przystąpić do ostrożnego wybijania otworu pod drzwi.

Wykucie wykonać mechanicznie lub ręcznie, bez naruszania sąsiadujących elementów konstrukcyjnych. Powierzchnie przecięcia wyrównać i oczyścić z luźnych fragmentów muru. W razie potrzeby otwór wykończyć zaprawą wyrównującą i przygotować do osadzenia ościeżnicy drzwiowej

LEGENDA:

- wyburzenia
- zamurowania
- nowe ścianki działowe - lekkie ruszt alum. z wyp. wełny min. - 10 cm
- ist. piece kaflowe do rozbiórki i odzysku materiału

UWAGA:
PRZEWODY WENTYLACYJNE POŁĄCZYĆ ZGODNIE Z
OPINIĄ KOMINARSKĄ DOŁĄCZONĄ DO PROJEKTU

RZUT PARTERU - PROJEKT
SKALA 1:100

Jednostka projektowa:		Nazwa obiektu/Temat opracowania:			
JUCHA KONSTRUKCJE JUCHA KONSTRUKCJE Pracownia Projektowa Igor Jucha ul. Szmaragdowa 15 75-016 Skwierzynka tel.696 602 103 email: juchaigor@wp.pl		PROJEKT TECHNICZNY Przebudowa budynku mieszkalnego wielorodzinnego			
		Inwestor:		Adres:	
		GMINA MIASTO KOSZALIN ZARZĄD BUDYNKÓW MIESZKALNYCH 75-815 KOSZALIN, ul. POŁCZYŃSKA 24		woj. zachodniopomorskie, m. Koszalin, ul. Niepodległości 1 326101_1.0020.155 dz. nr 155 obr.0020	
Przedmiot(tytuł):				Skala:	
RZUT PARTERU - PROJEKT				1:100	
	Imię i nazwisko:	Numer uprawnień:	Podpis:	Data:	Rys. nr :
Projektował(a):	mgr inż. Igor Jucha	ZAP/0134/PBKb/23		14.05.26r.	K/1
Sprawdził(a):					
Opracował(a):					